
Shri Krishnacharitra Manjari

श्रीकृष्णचरित्रमञ्जरी

Document Information

Text title : Krishna Charitra Manjari

File name : kRRiShNachAritramanjarI.itx

Category : vishhnu, krishna, rAghavendra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : NA

Latest update : May 22, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 28, 2022

sanskritdocuments.org

Shri Krishnacharitra Manjari

श्रीकृष्णचारित्रमञ्जरी

विष्णुर्ब्रह्मादित्यैः क्षितिभरदरशो प्रार्थितः प्रादुरासीद्
देवक्यां नन्दनन्दी शिशुवधविडितां पूतनां यो जघान ।
उत्थानौत्सुक्यकाले रथयरणगतं यासुरं पादघातै-
श्चक्रावर्तं य मात्रा गुरुरिति निडितो भूतले सोऽवतान्नाम् ॥ १ ॥

यो मातुर्जृम्भमाणो जगद्विदमभिलं दर्शयन्नङ्गुडो
गर्गोणाथीर्णनामा कृतरुचिरमडाबाललीलो वयस्यैः ।
गोपीगेडेषु भाएडस्थितमुरुदयया क्षीरदध्याद्वि भुष्णन्
भृन्ना भक्षीति मातुः स्ववदनगजगद्भासयन् भासतां मे ॥ २ ॥

दंभोमत्रस्य भङ्गादुपगमितरुषा नन्दपत्न्याऽथ भङ्गः
कृच्छ्रेणोक्तुभले यो धनपतितनयौ भोगयामास शापात् ।
नन्दाथैः प्राप्य वृन्दावनमिड रमयन् वेणुनादाद्विभिर्यो
वत्सान्या-वत्सदुपं कृतुभुगरिमथो पोथय-सोऽवतान्नाम् ॥ ३ ॥

रक्षन् वत्सा-वयस्यैर्बकमभिनदथो तिग्मतुएडे गृहीत्वा
प्रीतिं कर्तुं सप्तीनां भरमपि बलतो घातयन् कालियाडिम् ।
उन्मथ्योद्वास्य कृष्णामतिविमलजलां यो व्यधाद्वाववह्निं
सुमानावृत्य गोष्ठे स्थितमपिबदसौ दृष्टवृक्षाख्येदव्यात् ॥ ४ ॥

दुर्गारण्यप्रवेशाख्युतनिजसरणीन् गोगणानाह्वयधो
दावाग्निं तत्र पीत्वा समपुषदनुगान् गोपकनाविषिण्णान् ।
गोभिर्गोपैः परितः सरिदुदकतटस्थोपले भोज्यमन्नं
भुक्त्वा वेणोर्निनादाद्भ्रजगतवनिताञ्चित्तडारी स माऽव्यात् ॥ ५ ॥

कृष्णोऽस्माकं पतिः स्यादिति कृततपसां मज्जने गोपिकानां
नग्नानां वस्त्रदाता द्विजवरवनितानीतमन्नं समश्रन् ।
श्रान्तैर्गोपैः समं यो बलमथनबलावाहृतेऽस्मिन् सवृष्टौ
प्रोद्भूत्याडावर्ष्यं निजजनमभिलं पालयन् पात्वसौ माम् ॥ ६ ॥

गोविन्दाभ्योऽथ तातं जलपतिभृतमानीय लोके स्वकीयं

यः कालिन्द्या निशायामरमयदमलज्योत्स्नया दीपितायाम् ।

नन्दादीनां प्रदृश्यं व्रजगतवनितागानकृष्टार्तचित्ताः

थार्दङ्गीर्नर्मवाङ्मैः स्तनभरनमिताः प्रीणयन् प्रीयतां नः ॥ ७ ॥

अन्तर्घत्ते स्म तासां मदडरणकृते त्वेकया क्रीडमानः

स्वस्कन्धारोडणार्धैः पुनरपि विहितो गर्वशान्त्यै मृगाक्ष्याः ।

पिन्नानां गोपिकानां बहुविधनुतिभिर्यो वडन् प्रीतिमावि-

प्राप्तो रासोत्सवेन न्यरमयदबलाः प्रीयतां मे हरिः सः ॥ ८ ॥

उत्वा यः शङ्खयूडं मणिमथ समदादत्रजायार्तगोपी-

गीतानेकस्वलीलो उतवृषभमडापूर्वद्वेवोऽमरेऽयः ।

केशिप्राणपडारी सुरमुनिवदनप्रार्थिताशेषकृत्यो

उत्वा पुत्रं मयस्य स्वजनमपिहितं मोययन् मोक्षदः स्यात् ॥ ९ ॥

अङ्कुराकारितो यान् व्रजयुवतिजनान्सान्त्वयित्वाऽभितमान्

स्वं वृषं मज्जतेऽस्मै विलसितमडिगं दृश्यंस्तेन वन्द्यः ।

यो गत्वा कंसधानीं हृतरजकशिराश्चारुवेषः सुदाम्नः

प्रीतिं कुर्वन्स्त्रिवकां व्यतनुत रुचिरां पौरमड्योऽवतात्सः ॥ १० ॥

शार्वं भङ्क्त्वा धनुर्यो बलमपि धनुषो रक्षकं कुञ्जरे तं

मल्लांश्चाणूरपूर्वानपि सडसडजो मर्दयन्स्तुङ्गामञ्ज्यात् ।

भोजेशं पातयित्वा व्यसुमकृत निजान् नन्दयन् प्राप्य गर्गात्

द्वैजं संस्कारमामो गुरुमथ विद्विताशेषविद्योऽवतान्नः ॥ ११ ॥

दत्वा पुत्रं प्रवक्त्रे प्रतिगतमधुरः सान्त्वयन्नुद्धवास्या-

द्रोष्टस्थान् नन्दपूर्वानरमयदबलां प्रीतिकृद्यः शुभस्य ।

अङ्कुरस्याथ तेन प्रतिविद्वितपृथापुत्रकृत्यो जरायाः

सूनुं निर्भिन्नसेनं व्यतनुत बहुशो विद्रुतं नः स पायात् ॥ १२ ॥

पुर्या निर्गत्य रामाद्यथ सडमुसली प्राप्य कृष्णोऽभ्यनुङ्गां

गोमन्तं थापि मौलिं भगपतिविहितां वासुदेवं सृगालम् ।

उत्वा शत्रुं य पुर्यामधिजलधि पुरीं निर्मितां भन्धुवर्गान्

नित्ये यः सोऽवतान्नः प्रमथितयवनो मौयुङ्कुन्दाक्षिवहेः ॥ १३ ॥

राज्ञा संस्तूयमानो उतयवनबलो भीतवन्मागधेशा-

द्रोमन्तं प्राप्य भूयो जितमगधपतिर्जातशान्ताग्निशैवः ।
 आगत्य द्वारकां यो वृद्धिकसुतगिरा ज्ञातकौन्तेयकृत्यः
 पश्यत्स्वादाय भैष्मीं नृषु युधि जितावान्भूमृतः प्रीयतां नः ॥ १४ ॥

वैरुष्यं रुक्मिणीो योऽकृत मणिसहितं जाम्भवद्दृष्टजातां
 सत्यां तेनैव युक्तामपि परिजगृहे उस्तिनं कुव्युतेतोः ।
 यातो व्यस्यात्र सत्याशुभमथ समगाद्द्वारकां सत्ययेतो
 द्रष्टुं पार्था-सकृष्णान्द्रुपदपुरमगाद्भिद्रुलक्ष्या-स पायात् ॥ १५ ॥

कृष्णः प्राप्याथ सत्राजिदहितवधकृधः शुकल्कस्य सूनौ
 रत्नं सन्दर्श्य रामं व्यधित गतरुषं द्रष्टुकामः प्रतस्थे ।
 धन्द्रप्रस्थस्थस्थपार्थानथ सलविजयो यामुनं तीरमायन्
 कालिन्दीं तत्र लब्ध्वा यमसुतपुरकृत् पातु मां द्वारकास्थः ॥ १६ ॥

यो जह्ने मित्रविन्धामथ दृढवृषभान् सप्त बध्वाऽपि नीलां
 भद्रां मद्रेशपुत्रीमपि परिजगृहे शङ्क विज्ञापितार्थः ।
 ताक्ष्यरुद्रः सभार्यो छिमगिरिशिष्यरे भौमदुर्गं समेत्य
 छित्वा दुर्गाणि कृत्वा मुरगलमरिणा देवतेऽयः स माऽव्यात् ॥ १७ ॥

त्रिंशत्यग्यावधीधः सचिववरसुतान् भूमिजेनातिघोरं
 युद्धं कृत्वा गजाद्यैररिभृत्शिरसं तं व्यधाद्भूस्तुतोऽथ ।
 कृत्वा राज्येऽस्य सूनूं वरयुवतिजनान् भूरिशश्चारुवेषान्
 प्राप्य द्वारकां सोऽकृत मुदमदितेः कुण्डलाभ्यामवेन्माम् ॥ १८ ॥

धन्द्राराध्योऽमरेन्द्रप्रियतममगमाकृत्य देवान् विजित्य
 प्राप्याथ द्वारकां यः सुतमतिरुचिरं रुक्मिणीशः प्रपेदे ।
 भ्रातृव्यं पौण्ड्रकाप्यं पुररुधमतनोत् कृत्तशीर्षं तदीया-
 पत्योत्पत्रां य कृत्यां रथयरारुया कालयन् कामधुक् स्यात् ॥ १९ ॥

कृष्णः सूर्योपरागे निजयुवतिगणैर्भाग्वं क्षेत्रमाप्त-
 स्तत्रायातान् स्वबन्धून् मुनिगणामपि सन्तोष्य यज्ञं स्वपित्रा ।
 योऽनुष्ठाप्याप्य नैजं पुरमथ वहिताऽनेकतत्वानि पित्रे
 मातुः पुत्रान् प्रदृश्याकृत छितमहितं मेऽपनुधात् स षशः ॥ २० ॥

रुक्मिण्या नर्मवाक्यैररमत बहुभिः स्त्रीजनैर्योऽथ पुत्रा-
 नेकैकस्यां प्रपेदे दश दश रुचिरान् पौत्रकानप्यनेकान् ।
 पौत्रस्योद्गाहकाले भृशकुपितबलाद्भुक्मिणं घातयित्वा

नन्दन् योषिद्रणेन प्रतिगृहमभवाप्रीतिकारी गतिर्मे ॥ २१ ॥

नानारत्नप्रदीप्तासमविभवयुतद्व्यष्टसाडस्रकान्ता-

गेडेष्वश्रन् शयानः क्व य जपमगुयादीनि कुर्वन् क्वचिच्च ।

दीव्यन्नक्षैर्भ्रुवाणः प्रवचनमपरैर्मन्त्रयन्नेवमादि-

व्यापरात्रादरस्य प्रतिसदमलो दर्शयन् नः स पायात् ॥ २२ ॥

प्रातर्ध्यायन् प्रसन्नः कृतनिजविहितः सत्सत्सत् प्राप्य कृष्णो

दूतं राज्ञां प्रतोष्यामरमुनिविदिताशेषकृत्यः प्रयासीत् ।

शङ्कप्रस्थं यमूभिर्बहुविभवयुतं बन्धुभिर्मानितोऽयं

भीमेनापात्य भार्दद्रथमथ नृपतीन् भोगयन्मे प्रसीदित् ॥ २३ ॥

पुत्रं राजयेऽस्य कृत्वा लृतशिरसमथो येदिराजं विधाय

प्रोद्यन्तं राजसूयं यमसुतविहितं संस्थितं यो विधाय ।

शङ्कप्रस्थात् प्रयातो निजनगरमसौ सात्वभग्नं समीक्ष्य

कुक्षो घन्नभ्येगं तं शिववरबलिनं यान् पुरं पातु नित्यम् ॥ २४ ॥

विप्रादाकर्ण्य धर्मं वनगतमनुजैः सान्त्वयित्वैत्य सर्वा-

नभ्येत्य द्वारकां यो नृगमथ कुजनिं दिव्यरूपं यकार ।

गत्वा वैदेहगोळं कतिपयदिवसांस्तत्र नीत्वाऽतिभक्तौ

सन्तोष्य द्वारकां यान् बहुबलसमतोऽयन्नृपप्लाव्यमव्यात् ॥ २५ ॥

दौत्यं कुर्वन्नन्ता निजरुचिरतनूर्दर्शयन् दिव्यदृष्टे-

र्गीतातत्त्वोपदेशाद्गणभुभविजयस्यायरन् सारथित्वम् ।

नीत्वा कैलासमेनं पशुपतिमुभतो दापयित्वाऽस्त्रमस्मै

भीमेनापात्य दृष्टं क्षितिपतिमकरोद्धर्मराजं तमीडे ॥ २६ ॥

प्राप्तः स्थानं यदूनां प्रियसभमकृतावाप्तकामं कुयेलं

कुर्वन् कर्माश्रमेधं निजभवनमथो दर्शयित्वाऽर्जुनाय ।

पुत्रान् विप्राय दत्वा सडसडजमसौ दन्तवडं निपात्य

प्राप्याथ द्वारकां स्वां समवतु विडरन्नुद्धवायोक्ततत्त्वः ॥ २७ ॥

रक्षन् लोकान् समस्तान् निजजननयनान्दकारी निरस्ता-

वधः सौभ्यैकमूर्तिः सुरतरुकुसुमैः कीर्यमाणोऽमरेन्द्रैः ।

सिद्धैर्गन्धर्वपूर्वैर्जयजयवचनैः स्तूयमानोऽत्र कृष्णः

स्त्रीभिः पुत्रैश्च पौत्रैः स जयति भगवान् सर्वसम्पत्समृद्धः ॥ २८ ॥

एति श्रीकृष्णायारित्रमञ्जरी वेशतः कृता ।
राघवेन्द्रेण यतिना भूयात् कृष्णप्रसाददा ॥ २८ ॥

श्रीराघवेन्द्रतीर्थश्रीयराणविरचिता श्रीकृष्णायारित्रमञ्जरी
भारतीरमणमुष्यप्राणान्तर्गत श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।

NA

——
Shri Krishnacharitra Manjari

pdf was typeset on July 28, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

